

HARANG-SZÓ

**Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a
bokrosi Szent László - templom híveinek lapja**

X. évfolyam, 4. szám, 2011. szeptember

Megújulni Krisztus arcát szemlélve

Július 31-én, vasárnap a Porciunkula-búcsúi szentmisét Tóth Roland káplán atya mutatta be templomunkban. A következőkben adjuk közre szentbeszédének szerkesztett változatát.

A prédikáció letölthető plébániánk honlapjáról, a www.kistemplom-csongrad.hu oldalról.

Krisztusban Kedves Testvéreim!

Búcsúra jöttünk össze, a liturgiának a folyamata, a liturgiának a tulajdonképpeni összetétele is ezt adja számunkra. Assisi Szent Ferencet ünnepeljük, de nem emlékezni jöttünk össze, a kereszténység az nem emlékezet, nem valakinek vagy valaminek az emlékét ünnepeljük, hanem a folytonosságát, az örök jelenlétet, az örök ünnepi dimenzióba lépünk be, és ezen a nagymisén is ebbe az örök dimenzióba kell, hogy valamiféleképpen belépessünk.

Szent Ferenc élete, életrajza mindannyiunk előtt ismeretes, és ebbe én nem nagyon szeretnék belemenni. De mindenesetre van egy nagyon, de nagyon fontos momentum, amit szeretnék kiemelni ezen az ünnepen. Szent Ferenc, amikor eltávolodik a világtól és hatalmas nagy csalódások, csalódások sorozata éri, akkor elvonul egy kápolnába, és Jézust kéri, kérdezi, hogy vajon most mit is kell tennem?

Mi az, amit vársz tőlem? És Jézus egyszerűen, de nagyszerűen szól hozzá, nem kell mást tenned, mint az egyházat fölépíteni, pontosabban újjáépíteni az egyházat. Szent Ferenc a szó szoros jelentésében kápolnát kezd felújítani, kápolnákat kezd építeni, de Jézus nem pont erre gondolt. Hogy a romos kápolnát helyrehozza, amely később Porciunkula néven lesz ismeretes, hanem az egyház egészét, karizmáját, küldetését, az egyház lényegi mozzanatát érti ez alatt. Nem megreformálni az egyházat, hanem a szent páli gondolat jegyében „újulatok meg lélekben és érzéseitekben”. És miután megújultunk ebben az érzésben, ebben a gondolatban, vessétek le a régi embert, és öltöztök magatokra az új embert. Az egyháznak a fejlődése, az egyháznak a haladása ezt tárja elénk. Folyamatosan megújulni az egyházban, folyamatosan újjászülni, folyamatosan újrakezdeni. Nem csak az elbukások után, nem csak a csalódások után, nem csak adott esetben személyi változások következtében kell újrakezdeni. Ennél még többről van szó. Újrakezdeni az annyit jelent, mint minduntalan Krisztus arcát szemlélni.

Ahogy Szent Ferenc Krisztus keresztjébe kapaszkodik, ahogyan átöleli Krisztust, ugyanúgy nekünk is ezt a Krisztus-arcot kell szemlélni. A szemlélődés az egyházban mindig is ezt jelentette a jelmondatnak is megfelelően: „Pax et bonum”, ami a ferences rendnek is az egyik jelmondata, miszerint béke és jóság. Jóság és béke. Az a béke, ami a nyugalmat és a rendezettséget jelenti, az a béke, ami szükségsszerűvé teszi, hogy a rohanásban és a rohanás helyett inkább a nyugalmat, a csendet, az összeszedettség pillanatait éljük meg, és tudjuk ezt valamiféleképpen gyakorolni. Amikor Krisztus arcot szemlélek, mindig az egyház újabb profilját akarom előszedni, és meglátni. Minden evangélium egy másik Krisztus arcot, egy másik Krisztus profilt mutat be, az evangélium pedig önmagában egy hatalmas nagy szötteshez hasonlítható,

folytatva a 2. oldalon

amely közlőről talán kesze-kuszaságot mutat, de egyre távolabb haladva, szemlélve az evangéliumot és az evangéliumi tanácsokat kirajzolódik előttünk a kontúr, kirajzolódik az a mélység, amely mélységbe kell, kellene, hogy valamiféleképpen eljussunk.

Krisztus arc. Az ember mindig is hasonlítani tud valamit valamihez, mindig is ábrázolni akar valamit. Az ószövetségben tilos volt a képi ábrázolás, a képi megjelenítés, mert tudták, hogy az Isten szentségéhez képest az ember mennyire kicsi, mennyire mulandó, ne merje ábrázolni. Aztán később jelenik meg a képi ábrázolás. Milyen Krisztusnak az arca? Szép. Tele van jósággal, igazsággal, szentséggel.

Szent Ferencnek az első követői is hasonlóan éreztek, hatalmas és örömteljes lendülettel, szárnyaló szívvel futottak neki az első kisebb-nagyobb közösségek megalakításának. Mert bennük volt a helyes Krisztus arc. És nem csak az „Isten szegénykéje” terminus vonatkozik Szent Ferencre, hanem ezt én kiegészítem inkább azzal, hogy meglátta Krisztus arcát közlőről. Részint ez mutatkozik meg a stigmákban és az ő egész élettörténetében, életszentségében, szent életében valóban. De ez nem következhetett volna be, ha nem látja meg a Krisztus arcát közlőről.

Valahogy így vagyunk mi is, keressük, kutatjuk ezt a szent arcot az evangélium szötteésében, próbáljuk megérinteni egy pillanatra, egyre közelebb és közelebb kerülni Krisztushoz. Az egyház fejlődése, az egyház jelenléte Testvéreim ebben fogalmazható meg.

Ferenc a közösség építésében is nagyszerű, hiszen megírja a szabályzatot, ami a ferences rendnek a tulajdonképpeni szabálykönyve, amelyben benne foglaltatik a testvérek közötti egyetértés, harmónia, a testvérek egymást kiegészítő volta, mibenléte. És ez, ahogyan Szent Benedek is írja a regulájában, nem csak

szerzeteseknek szól, nem csak nekünk, a papságnak, hanem minden jóakarátú keresztény embernek. Krisztus arcát újra fölfedezni, újra meglátni, és így mondom, kezdjük el újból.

Zárásképpen, hogy ez mit is jelent, amire Szent Ferenc atyánk is utal. Fölnézünk a toronyra, ahol mindig azt látjuk, hogy stabil, erős falakból épült, biztonságérzetet ad számunkra. Stabil tájékozódási pont mindannyiunk életében, de ebben a toronyban valami mindig változik. Valami mindig fut, mégpedig előre, és ez az idő. A toronyban található a toronyóra. Ha fölnézek a toronyra, mindig az jut eszembe, a stabilitás, a változatlanság, az időtállóság, de benne van a folyamatos múlás. Ez az egyház Testvéreim. Szent Ferenc ezt mutatja meg nekünk. Ez az a változatlanság, ez az a stabilitás, de örökké változik, folytonosan. Így kell az egyházat újjáalkotni és újjátenni. Személyes életünkben, személyes meggyőződésünkben, és végre megtanulni helyesen ünnepelni. Annyiszor elmondtam, még utoljára azért elmondom. Az ünnep, az egy pillanat. Az ünnep, az egy híd menny és föld között, és a mai ünnepen talán érezni is, ez a liturgia egy pillanatnak a műve. Olyan pillanat, amikor a menny és a föld összeérintkezik, de csak egyetlen egy pillanatra. És az ünnepben ezt kell megtanulnunk, ezt a pillanatot megéreznünk. És az ünnepben látom meg Krisztus ragyogó arcát, fényességét. Mennybemenetelnek a pillanata is ilyen volt, ilyen lehetett. Felhők takarják el, de mégis átragyog a fényesség Krisztusnak az arcán. És ahogyan mi is fölnézünk, az angyal tőlünk is megkérdezhetné, hogy „mit álltok itt égre emelt tekintettel”. És előtte, húsvétkor még kapunk egy választ, nem tudjátok, hogy milyen dologban kell közreműködnöm. És ezt egészíti ki az Apostolok Cselekedetei, amit nagyon hosszan elemeztünk húsvét után: Mert ti tudjátok, hogy mi minden történt Galileától egészen Júdeáig attól a naptól kezdve, hogy Isten fölkente a názáreti Jézust, ahogyan csodákat vitt végbe, ahogyan meghalt és feltámadott, mert tanúim vagytok ennek, ti tudjátok. Az evangélium és az egyház ezt fogalmazza meg, és ezt adja ajkunkra, mert ti tudjátok, ti tanúi vagytok ennek. Nem csak a liturgiának, hanem az egész egyház történelmének tanúságot tenni nem úgy kell, hogy kiállok és elmondom, hogy mi történt velem. Ez nem tanúságtétel. Ez a tanúságtétel: csendben nézni, és nem csak nézni, látni, szemlélni Jézus arcát, mert mi mindannyian tanúi vagyunk Krisztus egyházának, Krisztus történelmének. Ámen.

Isten útjai kifürkészhetetlenek

Ki gondolhatta volna 1997 őszén, hogy az a fiatalember, akit Gyulay Endre püspök úr diakónusként a csongrádi Nagyboldogasszony Plébániára küldött gyakorlatra 14 év múlva plébánosként tér vissza? Nemcsak 14 évvel ezelőtt, de közel két hónappal ezelőtt is meglepetésként ért a csongrádi kinevezésem.

Aki még a régi időkből ismer, az már tudja, hogy Marosvásárhelyen születtem, édesanyám szülőfalujában nevelkedtem, majd 12 éves koromban átköltöztünk édesapám szűkebb hazájába, ahova mindig visszavágyott, a gyergyói medence fenyvesekkel körülvett, időjárásilag hűvös, de az emberi kapcsolatokban sok melegséget árasztó és az összetartozás ápolására hangsúlyt fektető világába. Ott végeztem el középiskoláimat, majd jelentkeztem a gyulafehérvári Hittudományi Főiskolára s onnan kezdve Gyergyószentmiklóson már csak a vakációimat töltöttem.

1990-ben jöttem át Magyarországra, miután felvételt nyertem a jezsuita rend novíciusai közé, s másfél évet töltöttem Hódmezővásárhelyen, majd Innsbruckban és Rómában tanultam, majd egy évet a németországi Griesben, a Jálics Ferenc jezsuita atya által vezetett lelkigyakorlatos házban töltöttem.

1997-ben kértem az átvételemet a Szeged-Csanád-i Egyházmegyébe. Amikor Jakubinyi György gyulafehérvári érsek úr, egykori tanárom, megkérdezte, hogy miért nem mentem haza Erdélybe, a döntésem megindokolásának meghallgatása után ezt mondta: „István, Te bárhol vagy hozzánk tartozol, s ha jól dolgozol, minket, erdélyieket – is – dicsérnek, s ha rosszul minket is szidnak”. Az azóta eltelt években sikerült több dicséretet, mint szidást begyűjteni szűkebb szülőföldem részére s remélem, hogy ez azután is így lesz.

San Giovanni Rotondo-ban, Pio atya szobra, 2011. tavasz

Az elmúlt négy évben Dr. Kiss-Rigó László püspök atyának köszönhetően Olaszországban tanulhattam és sok lelkipásztori tapasztalatot gyűjthettem. Igyekszem kamatoztatni azokat Negyela Zoltán atyával és minden jóra törekvő Krisztushívővel együtt, annak érdekében, hogy Csongrádon és a hozzá tartozó filiákban egyre többen (jobban) megismerjék, megszeressék és kövessék a mi Urunkat, Jézus Krisztust.

Laczkó István plébános

Káplán atya bemutatkozása

Negyela Zoltánnak hívnak. Szerbiában, Szabadkán születtem 1986-ban, egy öttagú család középső gyermekeként. Általános iskolás tanulmányaim befejezése után jelentkeztem a Szabadkai Püspökségi Katolikus Gimnázium – kisszemináriumba – Paulinumba, ahol 2004-ben érettségi diplomát szereztem. Teológiai tanulmányaimat Egerben az Egeri Hittudományi Főiskolán és Érseki Szemináriumban kezdtem, majd a Szegedi Gál Ferenc Hittudományi Főiskolán folytattam. Közben 2009-ben megkezdtem kánonjogi tanulmányaimat Budapesten a P. P. K. E. Kánonjogi Posztgraduális Intézetében, ahol jelenleg is tanulok.

Hívásom kialakulásában döntő szerepe volt Ft. Kovács Ervin Gellért premontrei szerzetesnek, Ft. Dr. Kovács József atyának és Ft. Kovács Péter atyának, akik meghatározták és még ma is meghatározzák a papról alkotott képem. De nem csak nekik köszönhetem itt létemet, hanem a kedves híveknek, nevelőknek, tanároknak, akik évek hosszú során keresztül támogattak és végigkísérték fejlődésemet.

Mielőtt ide jöttem volna, papságom első évét Gyulán töltöttem. A szívem egy darabja még most is ott van, hisz nagyon megszerettem az ott élő, tevékenykedő embereket.

Bízom benne, hogy az itt eltöltött idő alatt, lesz alkalmunk megismerni egymást és együtt munkálkodni az üdvösségre vezető úton, megélve papi jelmondatom: „Aki megváltott, és szent hívásra meghívott minket.” /2Tim1,9/

Ima papi hivatásokért

Urunk, adj jó papokat nekünk,
ne olyanokat, amilyeneket megérdemlünk.

Akik hivatásuk fenségét átérzik,
és azt nem saját fényüknek tekintik.

Akik szolgálni szeretnének Neked,
és nem uralkodni akarnak helyetted.

Akik a Te igazságaidat hirdetik,
és nem a saját igazságait terjesztik.

Akik a Te akaratodat kutatják,
és nem a sajátjukat erőltetik ránk.

Akik nem szégyellnek rólad mindenütt beszélni,
de tudnak tapintatosan magukról hallgatni.

Akik nem akkor nyugtalanok,
ha miattad őket éri bántás,
hanem mikor miattuk Téged ér ócsárlás.

Akik hiszik mindazt, amit tanítottál,
és azt nemcsak velünk elhitetni akarják.

Akik velünk együtt járják a göröngyös utakat.

Végül, Urunk, engedd megérteni,
hogy ők is csak emberek,
és ők is minél jobban megértsék:
mi bennük keressük jószágos Arcod fényét!
Ámen.

Szűzanyám segíts!

Te adj erőt, hogy hinni tudjak,
Ha megbántalak, ne zokogjak,
Te add meg, hogy eltűrjenek,
Hogy hibáimmal is szeressenek,
Te erősítsd meg erőtlenségem,
Hogy hősként vigyen a keresztem.

Te légy árvaságom erős támasza,
Tudom Te vagy a gyengék gyámola,
Te őrizd meg gyengülő eszem,
Hogy életem nagy teher ne legyen.

Ó adj azoknak szeretetet,
Akiknek én adtam életet,
Legyen szívünkbe jószág, irgalom,
Öregségemet értő számalom.

Áld, őrizd őket Édes Jézusom!
Hogy találkozzunk Nálad egykoron,
Vezess, erősíts, oltalmaz,
A végső órámban irgalmazz!

Beküldte: Keller Mihályné – Bokros

Látogasson el plébániánk honlapjára a
www.kistemplom-csongrad.hu
weboldalra.

Imre, nyugodj békében!

Vele együtt hittünk, hinni akartunk a csodában. Reménykedtünk, imádkoztunk a gyógyulásáért, hogy minél tovább köztünk maradjon, de ennyi időt adott neki az Úr. Fekete Imre, lapunk főszerkesztője augusztus 12-én örökre elment. Mindössze 57 évet élhetett.

A megdöbbentő és felfoghatatlan hír hallatán az ember csak keresi a szavakat és a magyarázatot. Nagyon hirtelen hagyott itt minket, pedig továbbra is szükségünk lenne ötleteire, biztatására, segítőkész, jó szándékú jelenlétére. Nagyon fog hiányozni, hiszen Ő volt a lelke, a motorja, az irányítója és meghatározó személyisége egyházközségünk életének és újságunk szerkesztőségének. Szegényebbek lettünk egy hívő emberrel, aki a közösségért fáradhatatlanul, köszönetet nem várva, sőt azt elhárítva dolgozott, szervezett, tervezett. Még sok terve volt, amelyeket sajnos már nem tudott megvalósítani.

A Harang-Szó szerkesztését 2003. novembertől – az 5. számtól – kezdődően irányította, de azt megelőzően is írt már a lapban. Felkészült, magával szemben maximalista újságíró volt, aki szerkesztő társaitól is elvárta a pontos és precíz munkavégzést. Csak többször átolvasott kéziratot engedett leadni a nyomdába, nehogy a lapban hiba maradjon. A komoly munka ellenére jól éreztük magunkat együtt, jókat nevettünk, gyakran fél szavakból is értettük egymást, és soha

olyan jól nem esett a száraz háztartási keksz, mint azokon a késő estébe nyúló megbeszéléseken. Szorgalmazta, hogy mi, laikus lapírók is vegyünk részt vele együtt a katolikus újságírói találkozók, hogy tanuljuk az újság készítését.

A lapszerkesztés mellett még nagyon sok plébániai megbízatást vállalt magára. 2001-től a Szent József Plébánia képviselő testületének tagja, később jegyzője, majd 2010. januártól kinevezett világi elnöke volt. Kiemelt figyelmet fordított a templomunkban szolgált ferences szerzetesek lelkiségének ápolására. Ennek érdekében alapította meg 2009. év elején a „Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület”-et, melynek ez évben az elnökévé választotta a tagság. Ugyancsak ezzel a céllal kezdeményezte a „Ferences Esték a Piroskavárosi Plébánián” című előadás sorozatot, ahol ferences testvérek tanítottak. A nagy sikerű „Ferences Napok” rendezvénysorozat három évvel ezelőtt indította el, amellyel nem csak az egyházi, hanem a világi embereket is összefogta. A Ferences Világi Rend régió összejöveteleit, lelki napjait rendszeresen látogatta. 2007-2010. között négy éven keresztül irányította a hittanos gyerekek táboroztatását, melyhez az anyagi fedezetet az általa szervezett vasgyűjtések biztosították. Neki köszönhetjük, hogy az óbecsai plébániákkal működő testvér-egyházi kapcsolat jött létre. Évente „Magyar Kultúra Napját” és irodalmi esteket szervezett a kolostor épületben. Templom- és iskolatörténeti kiadványokat szerkesztett, kiállítások, rendezvények szervezésében vett részt. Nagyöjtben kerékpáros keresztutat indított a külterületi keresztekhez. Autóbuszos kirándulások, zarándokutak vezetője volt. A templom, a kolostor épület és a keresztek felújításában tevékenyen részt vett. Családjával együtt segített minden szükséges munkában. Egyházközségünk közösségi élete sohasem lesz már olyan, mint amilyen vele lehetett volna.

Az augusztus 17-i temetésére több százan jöttek el, hogy végső búcsút vegyenek tőle. Honvédségi társai katonai tiszteletadással búcsúztatták, sortűzzel adóztak emlékének. Az egyházi szertartást Laczkó István plébános és Negyela Zoltán káplán mellett Janes Zoltán és Tóth Roland korábbi papjaink végezték.

Kedves Imre! Köszönjük, a Teremtőnek hogy itt voltál közöttünk! Isten Vele! Nyugodj olyan békében, amilyen szeretettel fogjuk emléked őrizni mi, akik szerettünk és becsültünk. Mindig hálás szívvel gondolunk Rád:

Szerkesztő társaid nevében: Túrinné Nádudvari Mária

Búcsúzás

Egy-egy rendezvény vagy látogatás kapcsán, lapunk beszámolt arról, az Óbecse és Csongrád testvérvárosok plébániáinak hívei között majdnem négy éve létrejött kapcsolatról, amely az idő múlásával mind jobban bizonyította létjogosultságát, mind gyümölcsözőbbé vált. Nagy szükség volt erre a határon átívelő testvéri közeledésre, hiszen egyértelműen azt éreztette velünk, hogy mi vajdaságiak, délvidékiek is valahová, valakihez tartozunk. A gondolatot **Fekete Imre** a csongrádi Szent József Plébánia Képviselőtestületének kinevezett világi elnöke, nyugállományban lévő főtörzs-zászlós indította útjára egyetlen javaslattal és kérelemmel: legyünk hitünkben is testvérek. Javaslátát hálás szívvel fogadták plébániáink hívei.

Bemutakozó levele után történt meg az első, és minden rákövetkező találkozás, vagy rendezvény Csongrádon illetve Óbecsén, és került postára megannyi baráti levél.

Éppen ezért mély megrendüléssel vették tudomásul az óbecsei hívek is a hírt, hogy Fekete Imre 2011. augusztus 12-én, súlyos betegségben, szentségekkel ellátva visszaadta lelkét a Teremtőnek.

Hite, és azon belül Szűz Mária iránt érzett mély tisztelete határtalan volt, talán éppen az vitte előre, és növelte tenni akarását.

A katonatisztet megillető temetési szertartás során, a Himnusz után, Reményik Sándor gondolatait kollégája és barátja idézte:

Köszönöm, Uram, hogy tiszta a szemem,

S látom ragyogni arcodat.

Köszönöm, hogy erős a lelkem

S tudom harcolni harcodat.

Köszönöm, hogy tudlak szeretni,

Köszönöm, hogy hitem erős.

Majd Wass Albert kérdésével folytatta: *Mit csináljunk a könnyeinkkel?*

A könnyek pedig a temetésen záporként peregtek, mindenkié valami más miatt, de érte. Kristályukból mintha a távozó nézett volna vissza, csendesen üzenve: ne sírjatok, én nem megyek sehova. Valóban, velünk marad. Az emlékeinkben.

Ahogyan a temetésen elhangzott, munkájával, megannyi katonai kitüntetéssel, soha nem dicsekedett, csendben szolgálta egyházát és embertársait. Katonatiszt volt hivatása szerint, akit tiszteltek és szerettek elöljárói és katonái egyaránt, de plébánosa gondolataival élve, Krisztus katonája is. Megtalálta a módját, hogy

Isten jelen maradjon a közösségben akkor, amikor ez csak a kiváltságosoknak sikerült. A katona feladata, hogy megvédje a népet, a családját, de az egyházközösséget is. *Megharcolta a jó harcot, a pályát végigfutotta*, Isten biztosan az atya szeretetével várta. És még egy gondolat: Jó katona volt, aki az életét a haza szolgálatába, míg őt, hazája Isten szolgálatába állította. Katona és EMBER, hangsúlyozta, aki a katonaság nevében búcsúztatta.

Debrecen, Sajtóapostolok IX. Országos Találkozója, 2010

Betegségétől megszakított terveinkre, ébren álmodott álmainkra, amelyekben folyamatosan jelen volt Csongrád és Óbecse, a minket együvé kovácsoló és összetartó magyarságunk, a hitünk, és egyetlen Istenünk, megdöbbentő csend telepedett. Hogyan tovább, gondolatban vele, de mégis nélküle? Vajon ő mit szeretne? – vetődött fel a vesztesek kérdése, határon innen és határon túl. A jelenlévő katonák által leadott díszlövés, az ő tiszteletére repült a felhők fölé, és nekünk küldte a választ: Fekete Imre, aki hitt a Szűzanya oltalmában és Isten országában talán nem mondta volna ki, de biztosan azt szeretné, ha példáját, rendíthetetlen hitét igyekeznénk követni, ha megkezdett munkáját folytatnánk és tovább vinnénk. Azt fogjuk tenni. Vagy legalább megkísérelni. Előbb igyekeznünk elsajátítani az elengedés és belenyugvás művészetét.

Ő már valahol odafenn jár, néha lenéz ránk, és biztosan kéri Isten közbenjárását és bocsánatát, akkor, amikor a vállunkra bánat telepedik, rabul ejt bennünket a kilátástalanság, vagy a gondok terhe, netán éppen a történések hatására léket kap a hitünk. Hálások vagyunk Istennek, hogy megismerhettük, és neki, hogy szorosan fogta a kezünk, hogy volt nekünk. Emlékét tisztelettel és szeretettel megőrizzük. Nyugodjon békében!

Szilágyi Edit - Óbecse - Vajdaság

Nekrológ

Kedves Imre!

A Harang-Szó első szerkesztőjeként búcsúzom most tőled, és közben eszembe jutnak a közös emlékek, az újság összeállítását kísérő feszültségek és izgalmak, a nyomdából frissen kikerült lap látványának közös öröme. A csodálatos dobogókői keresztény újságíró találkozó a Manréza házában, és a hajnalig tartó beszélgetések Beer Miklóssal és Sajgó Szabolccsal. A beszélgetések, amik aztán itthon is folytatódtak néha, egy pohár általad termelt vörösbor mellett. Köszönöm neked a Lourdes-i szentelt vizet, mert volt időszak, mikor nekem is nagy szükségem volt rá. Mikor eljött az ideje, nyugodt szívvel adtam át neked a Harang-Szó szerkesztését, mert tudtam, hogy jó kezekbe kerül és folytatod majd azt a szellemiséget, amit együtt indítottunk el. Köszönjük neked a sok programot, rendezvényt, amelyek a te lelkes szervezőmunkád nélkül nem valósulhattak volna meg a Piroskavárosi egyházközségben.

Nagyon jó volt látni azt a lelki és szellemi növekedést, amin keresztülmentél az elmúlt évek során, jó volt látni, ahogyan megtaláltad az Istenedet és az egyházadat is. Aztán szívfájdító volt látni téged, ahogyan próbáltad felvenni a küzdelmet a betegséggel, ahogyan igyekeztél a szenvedést méltósággal elviselni.

Azt gondolom, bizonyos értelemben a Piroskavárosi Szent József Plébánia Napjának egy sugara voltál, akit nem felejtünk el, és reményeink szerint Manfred Kyber szavait idézve:

*"Újra és újra leszállsz ide
a Föld változó ölébe,
megtanultál a fényben olvasni,
hogy élet és halál egy
és minden időkhöz időtlen.
Míg a dolgok nyugós láncá
benned mindig nyugvó körökké változik -
a te akaratodban benne van a világ akarata,
csend van benned - csend
és örökkévalóság."*

Emlékszel? Volt az újságban egy rovatunk az Útravaló, szomorú szívvel tölt el, hogy most neked kell útravalót keresnem. Találtam egy sírfeliratot, szerintem tetszene neked:

*Életem viruló hajnalán letépett a halál,
Mondjon el egy Miatyánkot, ki e kereszt előtt
megáll.*

Azt gondolom, az ima segít azon is, aki imádkozik, és azon is, akiért szól, ez benne a varázslatos. Nyugodj békében!

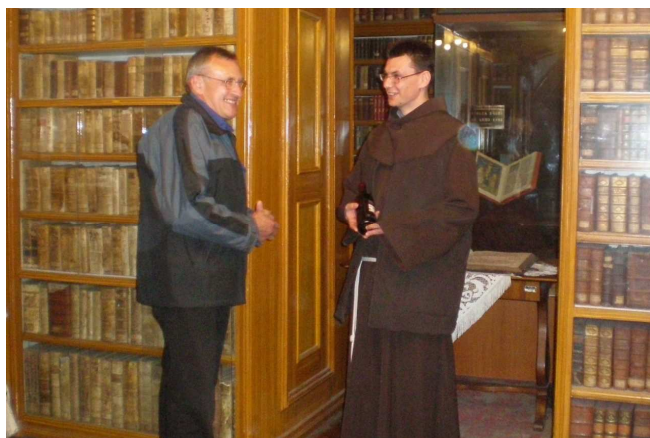
Kovács Franciska

„Ne szomorkodjatok úgy, mint akiknek nincsen reményük”

(1Tessz 4,13)

Óbecsén 2009. augusztusban

Mátraverebély-Szentkúton 2010. májusban

Plébániánkon 2010. júliusban

✠✠✠✠✠

Olvasói levélrészlet

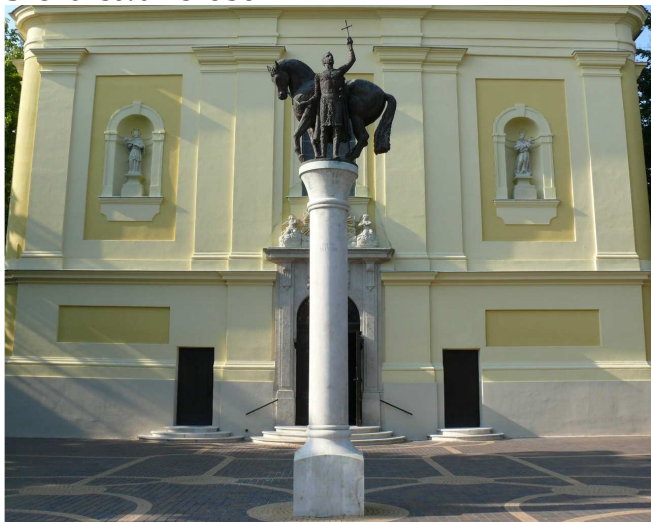
Imre törekvéseire emlékezve, egy bibliai idézet ad vigasztalást. Ide írva az idézetet, amely talán búcsúmondatom is Imréhez: "Akkor az érteni tudók ragyogni fognak, mint a fénylő égbolt, s akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnek örökön-örököké, miként a csillagok." (Dán 12,3)

Árkossy Lehel

Szentek szobrai és keresztek

Sorozatunkban most Szent István király ünnepéhez kapcsolódóan egy szobrot és két harangot mutatunk be.

Szent István szobor

A Nagyboldogasszony templom előtti téren áll Tóth Béla Csongrádon élő szobrászművész városképi jelentőségű alkotása. Az avatásra 2001. december 31-én, a Millennium évének utolsó órájában került sor. A szobor, amely 4,5 méter magas mészkő oszlopon Szent István államalapító királyunkat ábrázolja, amint a lova mellett elmélkedik a magyarság jövőjéről, bronzból készült. A oszlopon vésett feliratok olvashatók. A Városháza felől: SZENT ISTVÁN

A templom felől Szent István király intelmei fiának, Szent Imre hercegnek:

„HALGASD, FIAM, A TE ATYÁDNAK ERKÖLCSI TANÍTÁSÁT,...

...HA A HITNEK PAJZSÁT TARTOD, RAJTAD AZ IDVESSÉG SISAKJA IS.

...VIRÁGZÓ SZORGALOMMAL KELL ÖRKÖDNÖD A SZENTEGYHÁZON, HOGY INKÁBB GYARAPODJÉK, MINTSEM FOGYATKOZZÉK.

...AZ Ő KEZÜKBÉ VAN LERAKVA A BŰNBŐL OLDÁS ÉS A BŰNBE KÖTÉS HATALMA.

...ŐK ORSZÁGOD VÉDŐFALAI, A GYENGÉK OLTALMAZÓI, AZ ELLENSÉG PUSZTÍTÓI, A HATÁROK GYARAPÍTÓI. A TŰRELMEK KIRÁLYOK KIRÁLYKODNAK, A TŰRELMETLENEN PEDIG ZSARNOKOSKODNAK.

...AZ EGYNYELVŰ ÉS EGYSZOKÁSÚ ORSZÁG GYENGE ÉS ESENDŐ.

...A TANÁCS... A JOBBAK, A BÖLCSEBBEK ÉS A MEGBECSÜLTEBB VÉNEK AJKÁN FORMÁLÓDJÉK ÉS CSISZOLÓDJÉK.

...AKI MEGVETI, AMIT MEGSZABTAK ATYAI ELŐDEI, AZ ISTENI TÖRVÉNYEKRE SEM ÜGYEL.

...FOHÁSZKODJ, HOGY ISTEN MINDEN VÉTKED ELTÖRLÉSÉRE MÉLTASSON, HOGY MINDENKI LEGYŐZHETETLEN KIRÁLYNAK HÍVJON.

...A SZERETET GYAKORLÁSA VEZET EL A LEGFŐBB BOLDOGSÁGHOZ.”

A négyszögletes talapzat templom felőli oldalának felirata félkörben, közepén a joggal, felül: MAGYAR MILLENNIUM. 2000.

Alatta: A MILLENNIUM TISZTELETÉRE ÁLLÍTTATTA CSONGRÁD VÁROS 2001-BEN A MAGYAR MILLENNIUMI KORMÁNYBIZTOS HIVATALA TÁMOGATÁSÁVAL

A nyugati oldal felirata:

BRONZÖNTŐ: VARGA IMRE

KŐFARAGÓ: PAPP ZOLTÁN

A keleti oldali felirat: SZOBRÁSZ: TÓTH BÉLA

ÉPÍTÉS: TÓTH TAMÁS

Harangok a felgyői templom tornyában

Az 1993-ban szentelt, Szent István királyról nevezett templom harangtornyában két harang található. Az első harang, amely a hatvanas években megszüntetett és pár éve lebontott maszlaghalmi iskola előtt állt. A fából készült harangláb még ma is ott látható. A harang súlya 60 kg. Felirata:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE KÉSZÍTTETTÉK A CSONGRÁDI MASZLAGHALMI FÖLDMÍVES OLVASÓKÖR TAGJAI 1924. BEN. ÖNTÖTTE SZLEZÁK LÁSZLÓ HARANGÖNTŐ BUDAPESTEN. A másik oldalán domborművön Mária a kis Jézussal.

A templomtorny másik, kisebb harangja a felgyői Felsőmajorból került ide. Felirata: FUDIT HENRIK EBERDORF-PESTH. 1813.

Friss hírek

A maszlaghalmi kereszt megszépült. A töredezett, helyenként hiányos betonkorpusz ki van javítva, a kereszttel együtt újra lett festve.

A Kéttemető úti **Szent Pál iskola keresztje**, kerítése és virágos kertje is megújult. Mindkét keresztnél szorgos kezek munkálkodtak csendben, önzetlenül. Jótékony tevékenységük legyen áldott. „Amikor jót teszel, tudd, hogy kivel teszed, s akkor jótetteid nem vesznek majd kárba.” (Sir.12.-1.)

A Kéttemető úton még egy változás történt: A **Csukás parti iskolánál**, a Szent Imre harang biztonsági okokból leszerelésre került és a felgyői templom raktárában pihen. A helyi hívek a templom előtt szeretnék felállítani.

Révész József

Rendbe tették a szőlőhegyi búcsújáró helyet

Szüretre rendbe tették a szőlőhegyi Szent Orbán-szobor környékét. A társadalmi akciót Nagypál Sándor önkormányzati képviselő szervezte, amelybe a Városellátó Intézmény gépei és szakemberei mellett – társadalmi munkában – polgárőrök is részt vettek. A csapatot Ungerbauer György családi vállalkozása két alkalmazottal erősítette.

Az egynapos munkába bekapcsolódott Gyovai Gáspár alpolgármester, és a helyszínen járt Kőrösi Tibor polgármester is.

A búcsúi szertartásokat ezen túl megfelelő helyen, egy betonelemekkel lefedett területen lehet majd tartani. Az elemek semmibe sem kerültek, azokat egy külterületi csapadékvíz-elvezető csatorna felújítása után a bezúzástól mentették meg. A szobor környéke – a jórészt futóhomok általaj ellenére – ezentúl már száraz időszakban is megközelíthető. A dűlőút szobor előtti és melletti szakaszát megerősítették, átlagos teljesítményű és felépítésű személygépkocsikkal is járhatóvá tették.

Forrás: CsongrádiHírek.hu

Kocsis János bácsi halálára

Az óbecsei Nagyboldogasszony Plébánia, templom atyája, a mindig mosolygó János bácsi megtért Teremtőjéhez. Nagy szeretettel várta a csongrádiakkal való találkozást. Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Család és plébánia

2. befejező rész

Egyház és család - ecclesiola

A társadalom-tudományok is már jó ideje felfigyelnek rá, hogy a társadalom belső struktúrájának minden eddiginél gyorsabb iramú átalakulása, a rohamos urbanizáció, a lakásviszonyok és az életforma gyökeres megváltozása, a nők tömeges munkába állása, és a modern élet sok más velejárója a világ legtöbb országában válságba sodorta a családot. A válságba jutott család egyre kevésbé képes ellátni alapvető feladatait, azt, hogy nyugodt életteret, belső biztonságot, érzelmi feltöltődést nyújtson tagjainak, és hogy létrehozza és felnevelje, a társadalomba való beleilleszkedésre előkészítse a következő nemzedéket. Részint csökken a házasságkötések száma, helyette sokan a laza élettársi kapcsolatot választják, részint pedig a megkötött házasságoknak is csaknem a fele felbomlik, a családok szétesnek, a gyerekek kallódnak. De még a szét nem hulló családok jó része is csak formálisan él együtt, a családtagok között nincs bensőséges szeretetkapcsolat, a gyerekek neveltségi szintje is gyakran messze elmarad az elvárhatótól. A család válságának jele az is, hogy a civilizált országokban egyre kevesebb gyermek születik, kevesebb, mint amennyi a társadalom reprodukciójához elegendő lenne.

Ugyanakkor annak, hogy a család az egyház figyelmének középpontjába került, van több teológiai oka is. A II. Vatikáni Zsinat közösségi egyházfogalmából következik, hogy a keresztény család, mint a Krisztusban hívő emberek közössége, maga is "egyház". A család jelölésére újból előkerült Aranyszájú Szent János kifejezése: ecclesiola, vagyis kis-egyház, családi egyház. VI. Pál és II. János Pál is többször használja ezt a kifejezést.

Márpedig ha a család maga is "egyház", akkor valamiképpen hordozója, részese az egyház küldetésének is. Mit jelent ez a gyakorlatban? A zsinat óta világosan látjuk, hogy a keresztény család részint alanya az evangelizációnak, részint pedig maga is evangelizáló közösség, melynek tagjai továbbadják egymásnak az örömhírt, megerősítik egymást a hitben és segítik egymást a keresztény élet gyakorlatában. Ugyanakkor az sem lehet kétséges, hogy a család egyben tárgya is az evangelizációnak, evangelizálandó közösség, mert sok érv szól amellett, hogy a lelkipásztorkodás ne csupán az egyes emberre irányuljon, hanem a legtermészetesebb emberi közösségre, a családra is. Az emberek nagyobbik része ugyanis családban él, meghatározó számukra a családi közösség légköre, szellemisége. A gyermekek a családban nőnek fel, szellemi-lelki, erkölcsi fejlődésüket döntően a család

befolyásolja. És míg a magányos, egyedülálló embert könnyebben elsodorhatja Istentől a szekularizált társadalom számtalan kísértése, addig az igazi keresztény családi közösségnek igen nagy megtartó ereje van. Ezért mondja II. János Pál pápa: *"Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy a család lelkipásztori gondozása erősödjön és fejlődjön, és valóban előnyt élvezzen, mert bizonyosak vagyunk abban, hogy a jövőendő evangelizációja a családi egyháztól függ."* Familiaris Consortio 65

Kapcsolatteremtés templomba nem járó családokkal

Minden plébániához sok olyan család tartozik, melynek tagjai katolikusnak vallják magukat, csak hogy templomba nem járnak, ha járnak is, előfordul, hogy az alapvető illemtanról nem egészen tudnak. Adataikat nyilvántartják, de személyesen csak elvétve találkozunk velük: temetés, keresztelés, (liegen-Christentum) esetleg első áldozás alkalmával, a karácsonyi éjféli misén, a nagyszombati feltámadási körmeneten, (Schaufenster Christentum) vagy talán még olyankor sem.

Vannak közöttük vallási szempontból érdektelenek, akiknek nincs is igényük többre, akik az egyházi közösség részéről történő jó szándékú közeledést egyszerűen visszautasítják. Azonban a tapasztalat szerint mindig akadnak közöttük a vallási kérdések iránt érdeklődést mutató családok is, akiket rendszerint vallástalan környezetük, kialakult szokásaik, életrendjük, esetleg hiányos, vagy hibás vallási ismereteik tartanak távol az egyháztól. Ezeket a családokat kell keresni, meg kell hívni az egyház közösségébe, számukra fel kell ajánlani a segítséget. A kapcsolatteremtés kézenfekvő alkalmi azok, amikor ők maguk jelentkeznek valamilyen egyházi segítségért. Ugyanakkor lelkipásztori szempontból talán eredményesebb, ha ezekben az esetekben is a teljes család felé fordulunk. A keresztelést, temetést kérő személy családjával igyekszünk kapcsolatot teremteni, a peremen lévők megszólítására azonban vannak további, a családpassztoráció gyakorlatában kialakított formák is. A következőkben két ilyen formát ismertetünk.

A család és az élet Isten tervének szerves része, sőt a család lehetővé teszi, hogy megérezzük az Istennel való közösség örömét. A férfi és a nő szerelmének szépsége, ha egész életre szóló szövetségre lépnek egymással, Isten legvonzóbb természetes képét jeleníti meg az emberi társadalomban. Ez az életszövetség a férj és a feleség kölcsönös javára, s az új emberi élet elfogadására és nevelésére irányul. Ma mégis azt látjuk, hogy gyakran hiányzik a nyitottság a sírig tartó házassági közösségre. Mintha félnénk attól, hogy igent mondjunk az életre!

A mai városi, de egyre inkább a vidéki élet is úgy szerveződik, hogy nagy nehézséget jelent népes családot fenntartani. Az anyaságot a társadalom nem mindig becsüli meg kellően. A gazdasági válság és a munkanélküliség szorongást és félelmet hoz sok család életébe. Pedig az anyaság és a családok megérdemlik az egész társadalom megbecsülését és szolidaritását. Az ő támogatásuk nem pusztán szociális kérdés, hanem egész népek, társadalmak jövőjének, létének vagy nemlétének kérdése. Márpedig az élet ára megfizethetetlen. Bármilyen gazdag legyen is egy ember, az életét nem vásárolhatja meg: végül is minden vagyona kevésnek bizonyul. Ahogyan a zsoltár írja: „Az élet ára túl magas volna, meg nem fizetheti senki soha, hogy örökké éljen, s a sírt ne lássa” (Zsolt 49,9-10). Körlevél a család éve megnyitására mkpk 2010. december 26.

A család küldetése az egyházban és a társadalomban

A család az emberek szolgálatában

„A család részvétele az Egyház életében nem teljes, hogyha nem hoz gyümölcsöt a szeretetben” (CsPD, 156).

Szolidaritás a szükségben szenvedőkkel. A lelki termékenység megélése: az örökbefogadás és a gyámság.

„A házastársak arra kaptak meghívást, hogy a megszentelődést szolgálják a családban és az Egyházban. Minden egyes család arra kapott meghívást, hogy a maga módján részt vegyen az Egyház életében és küldetésében” (vö. LG 11, CsPD 135).

A család evangelizáló küldetése

„A családnak éppúgy, mint az Egyháznak olyan területté kell válnia, amely továbbadja az Evangéliumot” (VI. Pál pápa).

A család Isten Igéjére figyelő, evangelizált és evangelizáló, papi feladattal felruházott közösség, missziós elhivatottsága van: szükséges segíteni biblia-olvasó családok közösségei létrejöttét; plébániai munkatársképzőket tarthatunk, melyben hitben élő, tanúságtévő párok lelki és szellemi felkészülésben részesülnek. Keresztség, elsőáldozás, bérmlás előkészítő csoportokat vezethetnek.

„A családi ima közösen végzett ima, melynek különleges témája maga a családi élet” (Familiaris Consortio, 59).

A Szentháromság ikonja - család

A családot II. János Pál pápa „Isten nagy misztériumának” nevezte (*Gratissimam sane*, N.19), „melynek eredete Isten szentháromságos életében van” (u.o.N.6). A házasság liturgiája „az isteni szeretet szentségeként” beszél róla. A Katolikus Egyház Katekizmusa így határozta meg: „személyek közössége, az Atya, a Fiú és a Szentlélek közösségének jele és képe” (KEK, 2205).

Gyakorlati megfontolások

A kor kihívásaira válaszolva fontosnak látszik az állandó kapcsolat létrehozása a hittanos gyerekek szüleivel. Olyan témákról kellene beszélni, mint a családi otthon légköréről, a házastársi kapcsolatról, a gyermeknevelésről, a hit továbbadása a családban.

A második fázisban ilyen és hasonló témák kerülhetnek megbeszélésre: A család a Bibliában - Gyermekünk családi életre nevelése - Elváltak és félcsaládok problémái - Öregek a családban Gyermekünk szexuális nevelése - A család szerepe

a hit továbbadásában - A születésszabályozás katolikus lehetőségei - Ádvent és Karácsony megünneplése a családban - Keresztelőre, első áldozásra, bérmlásra készül valaki a családban - A családközösségekről, stb. Célkitűzések lehetnek:

A résztvevők ismerjék meg és fogadják el a keresztény családeshményt.

Alakuljon ki bennük a plébánia többi családjáért, az egyház ügyéért érzett felelősségtudat.

A beszélgetésekre összejáró csoport váljék egyre inkább közösséggé.

A család és plébánia kapcsolatában rendkívül fontos

a házasságra előkészítő kurzusok szervezése, valamint a családok vasárnapja.

Közösségek szerepe a családpasztorációban

A közösség a benne kialakuló mély és maradandó személyi kapcsolatok erejével különösen alkalmas arra, hogy mintegy megkösse, a szekularizáció erősödő hullámverései ellenére is megtartsa az egyházban tagjait. De nem csak megtartja, hanem a kölcsönös tanúságtétel által meg is erősíti, sőt aktivizálni is képes őket, hogy ne csupán befogadói, de továbbadói is legyenek az evangéliumnak. Pasztorális szempontból a közösség nemcsak olyan célállomás, melyben a szálat összefutnak, mely integrálni képes a különböző lelkipásztori törekvéseket,

folytatva a 12. oldalon

hanem egyben nyitott és továbbfejleszthető forma is, melyből további kezdeményezések, új akciók születhetnek. Nemcsak magába fogadja a megtérőket, hanem egyben kiváló nevelőiskolája az újabb, önkéntes lelkipásztori munkatársaknak.

A családpasztoráció területén a kisközösségnek két formájával találkozunk. A házaspáros közösségeknek csak a szülők a tagjai, gyermekeik csupán közvetve, rajtuk keresztül állnak kapcsolatban a közösséggel. A családközösség életében a teljes család részt vesz, a közösségnek nemcsak a szülők, hanem a gyermekek is tagjai.

A családközösség jobb formának mondható, mert egyrészt nem választja szét a családot közösségi tagokra és nem közösségi tagokra, másrészt mert a gyermekek számára is biztosítja a közösségi élet és a külső kapcsolatok lehetőségét. Létrehozása és működtetése azonban lényegesen bonyolultabb feladat. Nehézségeket jelent a különböző korú gyerekek együttléte és foglalkoztatása, a nagyobb létszám miatt a találkozó helyének biztosítása, a programok kialakítása és még sok más. Kompromisszumként létrejött egy kombinált forma is, melyben a szülők a házaspáros közösségek mintájára hetenként találkoznak, de havonta egyszer gyermekeiket is bevonva a körbe, családtalálkozót tartanak.

A családközösség nagymértékben ki tudja elégíteni a benne élő családok természetes kapcsolattartási igényét. A pszichológusok hangsúlyozzák, hogy a család belső egyensúlyának fenntartásához feltétlenül szükségesek a harmonikus külső kapcsolatok. A rokon és baráti kapcsolatok mellett a jól működő családközösségeknek jelentős szerepe van ebben.

A közömbös, vagy gyakran ateista társadalmi környezetben a magában álló keresztény család könnyen elszigetelődik. A közösség feloldja ezt az elszigeteltséget, a hasonlóan gondolkodó és élő családok keresztény környezetet jelentenek egymás számára. Egy olyan sajátos keresztény "élettér" jön létre, melyben nem csak hitüket gyakorolhatják felszabadultan, természetes módon, de lehetőségük van keresztényként szórakozni, pihenni, társasági életet élni is.

A közösségben a szülők igen változatos módon segíthetik egymást. A hit és erkölcs terén azzal, hogy együtt imádkoznak, beszélnek a hit dolgairól, megosztják egymással vallási élményeiket vagy kétségeiket, tanúságtételeikkel kölcsönösen segítik egymást. Úgy is segíthetnek egymásnak, hogy megbeszélik házastársi kapcsolatuk problémáit, tanácsot kérnek és adnak, megosztják tapasztalataikat. A nevelés terén is komoly segítség, ha a hasonló gondokkal küszködők időről-időre megosztják egymással gondolataikat, kicserélik

tapasztalataikat. A kölcsönös segítségnyújtás az anyagi és gyakorlati dolgokra is kiterjed: gyermekholmik kölcsönöznek egymásnak, építkezéskor, költözködéskor fizikai munkával, pénzzavar esetén kamatmentes kölcsönrel segítik egymást.

A gyermekek számára a családközösség elsősorban a hasonlóan gondolkodó, hasonló normák szerint élő kortárs-csoportot jelenti. Ez hitbeli és erkölcsi fejlődésük szempontjából meghatározó lehet. De talán még ennél is fontosabb, - főleg a serdülőkorban, - hogy a család határain túl is tájékozódni akaró fiatal a közösség felnőtt tagjaiban vonzó modelleket, követésre méltó példaképeket találhat. Ez megerősíti benne a szüleitől kapott indítást, míg ha környezetében nem találna keresztény példaképeket, könnyen kétségei támadhatnak afelől, hogy a szülei által képviselt életesmény a társadalmi gyakorlatban egyáltalán megvalósítható-e.

Legeredményesebben valamilyen közös tevékenységet folytató csoportból, valamilyen foglalkozás résztvevőiből lehet közösséget alakítani úgy, hogy a tevékenység, a foglalkozás befejezése után igyekezünk együtt tartani őket. Például a hétvégi családi lelkiprákór résztvevőiből, a családok vasárnapján összejáratott családokból, azokból a fiatal párokból, akik csoportos jegyesoktatáson vettek részt, stb. Az egyik városi plébánián például úgy jött létre közösség, hogy a hittantábor vezetői meghívták a szülőket is egy hétvégre, és ott számukra érdekes, élményeket nyújtó programokat szerveztek. Az együtt töltött két nap hatására a szülők elhatározták, hogy ezentúl rendszeresen összejönnek, közösséget alakítanak, és a vezetésre mindjárt fel is kérték az egyik közülük való házaspárt.

Lezáró reflexió

Teoria és praxis feszültsége

Annak ellenére azonban, hogy a házasságról alkotott ilyen felfogás nehéz és ma sokan a létjogosultságát és az igazságát is vitatják, az egyház kitart a házasságról alkotott elképzelései mellett, annak minden lényegi célját és tulajdonságát ideértve. A valóság és az eszmény között feszültség van – állapította meg már Schütz Antal (*A házasság*, Budapest 1943.) – mely feloldására az egyik megoldás lehet a létező állapot törvényesítése az eszmény rovására, ahogy a világi törvénykezésben ez megfigyelhető már több mint száz éve. Másik megoldás azonban – és ez a keresztény ember hozzáállása – hogy megőrizve az eszményt, mindent a megvalósítás szolgálatába állítunk, vállalva ezzel a valóság és az eszmény állandó feszültségét.

Tóth Roland káplán

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Július 17.

Seres Péter

Bokros, Szent László-templom: Boda Balázs

Július 24. - Kiss Bence és Szepesi Alex

Augusztus 7.

Gábris Regina Kitti

Augusztus 21.

Varga István

Rejtvénysarok

Kedves Gyerekek!

Mini kvízzajátékunk megfejtését október 20-ig adjátok le írásban a sekrestyében, vagy juttassátok el elektronikus úton, honlapunkon a *Harang-Szó* / *Rejtvénysarok* menüponton keresztül.

A helyes megfejtők közül kisorsolt három főt jutalomban részesítünk.

1. Mi a Jákob név jelentése?

A – Szörös, B – Győzelmes, C – Csaló

2. Hol kapta meg a zsidó nép a Tízparancs kőtábláit?

A – Hóreb-hegy, B – Ararát-hegy, C – Sínai-hegy

3. Ki volt Egyiptom fáraója a zsidók kivonulásának idején?

A – II. Ramszesz, B – Kheopsz, C – I. Ramszesz

4. Honnan származik Ábrahám?

A – Hárán városa, B – Ur városa, C – Babel városa

5. Kit akartak testvérei megölni a köntöse miatt?

A – Salamont, B – Ézsaut, C – Józsefet

A júliusi számban lévő mini kvíz megfejtései:

1-B, 2-A, 3-B, 4-C, 5-A

Helyes megfejtés sajnos nem érkezett.

Készítette: Pap Imre

575. számú Szent György Cserkész Csapat felhívása

Kedves Tanulók!

Szeretettel várunk és fogadunk benneteket a cserkészek körébe.

Felhívjuk a pedagógusok és a szülők figyelmét arra, hogy a cserkészlet sok egyéb hasznos és szükséges feladata közül talán legfontosabb a közösségteremtő szerepe.

Akit érdekel, minden pénteken 16 órától 17 óráig megtalál minket a kolostor épületében.

Dékány István csapatkapitány

III. Ferences Napok a Piroskavárosi Plébánián

Július 30-31-én harmadik alkalommal rendezte meg a Csongrádi Ferences Hagymányokért Egyesület a Ferences Napokat a Szent József Plébánián. A kétnapos rendezvény fő szervezője Fekete Imre, az egyesület elnöke volt.

A rendezvényt Tóth Roland káplán nyitotta meg. A családi nap változatos programot kínált gyermeknek, felnőttnek egyaránt. Délelőtt játékos sorverseny, kerékpáros ügyességi verseny, társasjáték, barkácsolás, íjászat várta a gyermekeket. A közös ebéd és a „Barátok bora” borverseny eredményhirdetése után kürtöskalács sütésre vártak mindenkit a templomkertbe.

A sütés után került sor a gépjárművek megáldására, melyek elsősorban autók voltak, de a káplán úr szívesen megáldott néhány motort és egyéb járművet is. Délután Tóth Roland káplán úr nyugozta le az érdeklődőket orgonajátékával a gitáros szentmise kezdetéig. A szentmise hangulatát a Csongrádi Katolikus Ifjak éneklése, zenélése tette színesebbé. A misén Kis Didák ferences szerzetes is részt vett, amit az ő hívekhez intézett lelkesítő szavai zártak. Az este utolsó programja a templomkertben rendezett közös

szalonnasütés volt, ahol a sütögetés mellett a borverseny borait is bárki megkóstolhatta.

A napok legfontosabb eseményére vasárnap került sor: ez a Tóth Roland káplán úr által bemutatott Porciunkulai búcsúi szentmise és körmenet volt. A Szent József templom megtelt a misére, és a körmenet után is visszatértek ide a hívek közös imádságra, éneklésre. A körmenet végén káplán atya elköszönt a hívektől, hiszen augusztus elsejétől ő már Kevermesen teljesít szolgálatot.

A Csongrádi Ferences Hagymányokért Egyesület ezúton is szeretne köszönetet mondani mindenkinek, aki támogatta a rendezvényt, segített a programok szervezésében, lebonyolításában, és jelenlétével megtisztelte azt. Szepesi Dóra Anna

Kiemelt Média – támogatóink

Csongrád Televízió - Önhöz a legközelebb - UHF 29
Csongrádi Hírek - kéthetente megjelenő közéleti magazin
Csongrád város honlapja
CsongrádiHírek.hu - Csongrádról kendőzetlenül
Nagyboldogasszony Plébánia - Csongrád

Köszönjük!

A „Barátok Bora” borverseny helyezettjei

A borversenyre 13 nevezés érkezett. A borász szakemberekből álló zsűri - Kelemen Ferenc és Bucsi Jánosné - minden borfajtát megfelelően értékelt, így valamennyi résztvevő oklevélben részesült.

Minősítések:

Arany - Gutpintér János - Hárslevelű
Arany - László K. Sándorné - Kékfrankos
Arany - Palásti Zoltán - Zweigelt
Arany - Szabó István - Kadarka
Ezüst - Bodor László - Kékfrankos
Ezüst - Bodor László - Zweigelt
Ezüst - Felföldi Miklós - Cuvé
Ezüst - Felföldi Miklós - Ribizli
Ezüst - Ötvös János - Kékfrankos
Ezüst - Varga Andrásné - Kékfrankos
Bronz - Felföldi Miklós - Meggy
Bronz - Major Kis István - Kékfrankos
Bronz - Tánczos János - Rose

*Anyakönyvi hírek**Halottaink**özv. Gondi Béláné – Hajdú Franciska**Fátyol Istvánné – Farkas Jolán**Bodák József**Huszkó István György**Berkes József**Lucze Mártonné – Oláh Mária**Fekete Ilona**Tyúkász Józsefné**Lévai Lóránt Levente**Buda Jánosné – Domonkos Mária**Fekete Imre**Samu Jánosné – Felföldi Matild**Benke János**Buda János*

*Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és
az örök világosság fényeskedjék nekik,
Nyugodjanak békében. Amen.*

Reményik Sándor: Végrendelet

*Fáradtságom adom az esti árnyak,
Színeimet vissza a szivárványnak.*

*Megnyugvásom a tiszta, csöndes égnek,
Mosolygásom az őszi verőfénynek.*

*Sok sötét titkom rábízom a szélre,
Semmit se várva és semmit se kérve.*

*Kik üldöztek át tüskén, vad bozóton:
Kétségeim az örvényekbe szórom.*

*A holtom után ne keressetek,
Leszek sehhol – és mindenütt leszek.*

Kiadványunk támogatója:
ORHIDEA TEMETKEZÉS

Csongrád, Erzsébet u. 32.

Éjjel-nappal hívható telefonszám:
06-63/471-121

Ha elveszítéd...

Hogyha elveszted azt, akit szeretsz,
Ne veszítsd el a reményedet.
Este nézz fel a csillagos égre,
Válaszd ki talán a legszebbet, legfényesebbet,
Nézd, mily szépen mosolyog reád,
Mert ő tudja jól az életed sorát.
Tudja jól, mi történt veled,
Hogy ő érte fájlalod szíved.

Álmodban mindig itt van veled,
Simogatja elfáradt kezed,
Tudja, hogy rossz itt egyedül.
Kint a bokron egy tücsök hegedül.
Az ég alján hajnalpír ragyog,
Ő is elindul, szépen búcsút mond.
Várlak, de még maradj, hisz vár a család,
És én odafent vigyázok reád.

Keller Mihályné – Bokros

Szent István ünnepe

Minden év augusztus 20-án I. István király szentté avatásának napját ünnepeljük. Nagy uralkodónk nevéhez egyebek mellett tíz egyházmegyénk megszervezése, és falvaikban templomok építése is fűződik. A keresztény tanítás királysága alapjává, a társadalom megtartó erejévé vált. Már I. László elrendelte 1090-ben, hogy „Szent István napja, mint szent ünnep megtartasson”, és rögzítette az augusztus 20-i dátumot is. Ezt a napot egyébként az 1083-as szentté avatásakor VII. Gergely pápa jelölte ki.

Az eredetileg tisztán vallási ünnep világi tartalmat is kapott a Csongrád főterén megtartott városi rendezvényen, ahol ünnepi beszéddel, kenyéradással és kulturális műsorral emlékeztek meg államalapító és egyházszerző királyunkról. Az új kenyeret plébánosunk, Laczkó István szentelte meg.

Szentmisék rendje a csongrádi templomokban és azok filiáiban szeptembertől

Szent József-templom:

Nagyboldogasszony-templom:

Szent Rókus-templom:

Bokros, Szent László-templom:

Felgyő, Szent István-templom:

Kedd – Szombat 17.00 óra, Vasárnap 8.30 óra.

Hétfő és Szerda 7.00 és 18.00 óra, Kedd 7.00 óra,

Csütörtök és Péntek 18.00 óra, Vasárnap 8.00, 10.00 és 18.00 óra.

Szombat 18.00 óra.

Vasárnap 16.00 óra, várhatóan változni fog.

Vasárnap 11.30 óra.

Személyi változások

Augusztus 1-jével személyi változások történtek a plébániánkon. Salamon László plébános úr betegszabadságra ment, helyébe Laczkó István atya került plébánosnak. Tóth Roland káplánt Kevermesre helyezte a Püspök úr plébániai kormányzónak, káplánnak pedig Negyela Zoltán, eddigi gyulai káplánt nevezték ki Csongrádra.

Egyházközségünk nevében köszönetet mondunk Salamon László plébános atyának, Tóth Roland káplán atyának, valamint Fazakas Gusztáv újmisést atyának a városunkban végzett lelkipásztori szolgálatukért. A Jóisten áldását kérjük további papi életükre.

Terményáldás

Szeptember 11-én, a vasárnapi szentmisén terményáldást tartunk hálát adva Istennek az éves munka gyümölcséért. Kérjük, hogy terményeiből szánt adományokat a megelőző nap estéig szíveskedjenek behozni a sekrestyébe.

Családi – szüreti nap

Szeptember 24-én, szombaton 10 órai kezdettel családi napot rendezünk plébániánkon. Szeretettel várjuk a gyerekeket és szüleiket.

**Tegye felejthetlenné
csongrádi esküvőjét
hófehér galambokkal!**

Irodai fogadóórak a Plébániákon

Szent József Plébánia:

Kedd - Péntek: 15.00 - 17.00 óra

Nagyboldogasszony Plébánia:

Hétfő - Péntek: 9.00 - 12.00 óra

Közelgő ünnepek

- szeptember 8.: **Kisboldogasszony**,
- szeptember 12.: Szűz Mária szent neve,
- szeptember 14.: **Szent Kereszt felmagasztalása**,
- szeptember 15.: Fájdalmas Anya ünnepe,
- október 4.: Assisi Szent Ferenc,
- október 7.: Rózsafüzér Királynője,
- október 8.: Magyarok Nagyasszonya,
- november 1.: **Mindenszentek ünnepe**.

Kedves Hívek, Tisztelt Olvasóink!

Várjuk az érdeklődőket, látogassanak el a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: vasárnap 9.30 - 10.30 óra

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma Mindenszentek ünnepére jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait október 20-ig juttassák el a szerkesztők részére.

Tisztelt Olvasóink!

A Harang-Szó előállításához anyagi támogatókat keresve magánszemélyek, vagy vállalkozások - a lap szellemiségét nem sértő - hirdetéseinek is helyet biztosítunk kiadványunkban.

HARANG-SZÓ 40. szám

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja. Megjelenik évente hat alkalommal, 350 példányban.

Felelős kiadó: Laczkó István plébános

Szerkesztők: Fekete Imre, Túrinné Nádudvari Mária

Tördelés-formázás: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Pirocska János tér 4.

Tel./Fax.: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád